

Publicerad 2008-11-22 14:24 av halmstrå

ännu ett försök till sonett - och jag sliter mitt hår och spinner en tråd av det

Spinner, tvinnar, sliter av (oförstådd)

En tuss av fårull lämnad invid roten
ett träd med barken flätad tätt av tid
gudinnan sitter fylld av fordoms frid
och spinner – sländan vackert styrd av foten

Men nära henne hostar, tärdd av soten
den andra damen, inte alls så blid
får tvinna det som blivit tidens strid
-ett nuets vara – blickande mot boten

som hemligt hukar bidande med saxen
att någongång bli den som ropar tyst
om tiden som i hennes hand blir till

Men ännu vilar hon – det är ej dags än
att öppna skänkeln, blotta eggens lyst
och skickligt skilja ut det liv som vill

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren halmstrå med Poeter.se id #24630 innehar upphovsrätten